

POLİARTRİTLE SEYREDEN İKİ KRONİK HEPATİT C OLGUSU

Kemalettin AYDIN*, İftihar KÖKSAL*, Rahmet ÇAYLAN*, Serkan VOLKAN*, Mehmet TOSUN**

ÖZET

Viral hepatitler, özellikle HBV ve HCV, neden oldukları immünopatolojik değişikliklerle hem primer olarak karaciğer hasarı yapmaktadır, hem de immün sistemi tetikleyerek pek çok ekstrahepatik manifestasyonlara neden olabilmektedirler. HBV'nin neden olduğu karaciğer dışı bu patolojiler ile ilgili pek çok yayın mevcut olmasına rağmen, HCV'nin etyolojisinde sorumlu olduğu artralji ve artrit tablosu ile ilgili sınırlı sayıda vaka bildirimleri vardır. Poliartrit kliniği ile takip ettiğimiz iki hasta'da yapılan incelemelerde, ALT yüksekliği, anti HCV pozitifliği, HCV RNA pozitifliğinin yanında, karaciğerin histopatolojisinde kronik aktif hepatitis tespit edilmesi dışında poliartrit etyolojisini aydınlatacak başka bir bulgu bulunamamıştır. Başlangıç interferon tedavisi ile klinik ve laboratuvar yanıtının sağlanması nedeniyle, HCV infeksiyonlarının poliartrite neden olabilecegi düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: HCV, Poliartrit

SUMMARY

DOES HEPATITIS C CAUSE POLYARTHRITIS? "A REPORT OF TWO CASES"

Viral hepatitis, especially HBV and HCV result in primary hepatic damage or extrahepatic manifestations by triggering the immune system resulting in immunopathologic changes. In spite of numerous articles on various extrahepatic pathologies limited number of reports on arthralgia and arthritis caused by HCV are available. In two patients with polyarthritis the only positive findings were high levels of ALT, anti HCV positivity, HCV RNA positivity and chronic active hepatitis diagnosed histopathologically. Initiation of interferon administration caused both clinical and laboratory response reflecting the possibility of polyarthritis due to HCV infection.

Key Words: HCV, Polyarthritis

Giriş

Romatizmal hastalıkların gelişimindeki etyolojik faktörler arasında virüslerde yer almaktadır (1). Hepatite neden olan virüsler içinde hepatit B virüsü (HBV) ile artrit arasındaki ilişki iyi bir şekilde bilinirken, hepatit A virüsüne bağlı artrit vakaları nadir olarak bildirilmektedir (2,3). Bugüne kadar HCV infeksiyonuyla birlikte görülen ekstrahepatik bulgular arasında, ürtiker, eritema nodosum, kriyoglobulinemi, lupus benzeri sendrom, poliarteritis nodosa, Sjögren sendromu, romatoid artrit bildirilmiştir (4-12). Ayrıca HCV infeksiyonu ile birlikte, artralji, miyalji ve poliartrit tablosunun da görüldüğüne ait yayınlar mevcuttur (13-15).

Klinikümüzde, HCV infeksiyonu tanısı ile takip ettiğimiz iki erkek hasta'da gelişen eş zamanlı beş veya daha fazla eklemde şişlik, ısı artışı, hassasiyet, kızarıklık, eklem hareketlerinde ağrı ve kısıtlılık, gezici artrit tablosu nedeniyle HCV infeksiyonu ile poliartrit tablosu arasındaki ilişkiyi ortaya koymak, ayrıca tanıda dikkati çekmek amacıyla bu olgular sunularak literatür gözden geçirilmiştir.

VAKA 1

35 yaşında erkek hasta, Mayıs 1994'de 3 hafta süren ateş, yaygın miyalji, büyük ve küçük eklemlerinde şiddetli ağrı ve şişme, sabahları iki saatte daha fazla süren sabah sertliği ve yardımzsız yürüyememe nedeniyle hastanemiz Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon kliniğinde yatırılarak takibe alındı. Hasta yatırılmıştan önce gittiği pratisyen hekimin, üst solunum yolu infeksiyonu sonrası gelişen reaktif artrit tanısı ile uyumlu bularak önerdiği penisilin ve asetil salisilik asit tedavisinden fayda görmemiştir. Özgeçmişinde, 12 yıl önce üst gastrointestinal kanama ve bu nedenle 4 ünite kan transfüzyonu dışında herhangi bir özellik yoktu. Hasta daha önce ait sarılık geçirmeye anamnesi de vermemektedir. İnfeksiyon Hastalıkları Kliniği tarafından yapılan konsültasyonlar ile incelemeye alınan hastanın genel durumu ortaydı ve günlük aktivitelerini yerine getirebilmek için tekerlekli sandalye kullanmaktadır. Vücut ısısı: 38,5°C, nabız: 104/dak., kan basıncı 140/80 mmHg idi. Yapılan sistem muayenesinde patolojik bulgu saptanmazken, eklemlerin de-

* Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi İnfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji ABD, Trabzon
** Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon ABD

gerlendirmesinde şiddetli ağrı, el bilekleri, dirsekler, sağ elin metakarpofalangial eklemleri ve proksimal interfalangial eklemleri, dizler ve ayak bileklerinde artrit bulguları mevcuttu. Laboratuar incelemesinde ise; BK:14.300/mm³, ESR:104mm/h, AST:49 IU/L(7-40), ALT:264 IU/L(7-35), GGT:184 IU/L(0-85), ALP:230 IU/L(91-258), CRP 6 mg/dl(<0.5), IgG 1960mg/dl (700-1500), C3:49.6 mg/dl(80-170). Hb, Hct, diğer biyokimyasal testler, idrar analizi, ASO, RF, Brucella, ANA, anti-ds DNA, IgA, IgM, C4 ve kriyoglobulin normal sınırlarda idi. Göğüs ve eklemlere ait düz grafileri normaldi. Kan, boğaz, idrar ve dışkı kültürlerinde özellik saptanmadı. Serum HBsAg, anti-HBs, anti-HBc IgM ve IgG, HIV antikorları negatifti. Serumda HCV IgM ve IgG antikorları 2.kuşak ELISA(Abbott) ile pozitif bulundu. PCR tekniği ile HCV RNA pozitifti. Perkutan karaciğer iğne biopsi örneğinin histopatolojik incelemesi Knodell sınıflandırmasına göre grade 3 stage 2 kronik aktif hepatit olarak değerlendirildi. Hastanın daha önce başlanmış olan non-steroid antiinflamatuar tedaviye cevap vermemesi nedeniyle Fizik Tedavi Kliniği tarafından oral prednisolon (0.5mg/ kg/ gün) tedavisi başlandı. Tedavi başlangıcından birkaç gün sonra semptomları hızla düzeldi. İkinci haftanın sonunda vücut ısısı, inflamasyon bulguları ve laboratuar tetkikleri (anti HCV pozitifliği ve yüksek karaciğer enzimleri dışında) normal sınırlarda tesbit edildi. Steroid tedavisi, dozu azaltılarak 6 haftanın sonunda kesildi. Azalan steroid dozunda hastanın artralji şikayetleri tekrar belirginleşti. Karaciğer fonksiyon testlerindeki yükseklik ve HCV antikor pozitifliği devam etti. Bunun üzerine yapılan 2. karaciğer biopsisinde karaciğer hasarında artış varlığı nedeniyle, α-interferon tedavisi haftada 3 gün, 3 milyon Ü/gün dozda başlandı. Interferon tedavisinin 6. ayında gittikçe azalan eklem şikayetleri son dönemde düzeldi ve bu dönemde karaciğer fonksiyon testleri normale döndü. Interferon tedavisi kesildikten 10 ay sonra, klinik ve laboratuar olarak daha önceki tablosuna benzer şekilde müracaat etti ve relaps olarak değerlendirildi. Yeniden haftada 3 kere 6 milyon Ü/gün interferon ve 1200mg/gün ribavirin ile tedaviye alındı. Halen klinik olarak rahat olan hastanın, anti-HCV pozitifliği devam ederken, karaciğer fonksiyon testleri normal sınırlarda olup, PCR tekniği ile HCV RNA düzeyi cutt off sınırına yakın pozitiflik değerindedir.

VAKA 2

54 yaşında erkek hasta, 1993 yılında karaciğer enzimlerindeki yüksekliğin nedeni araştırılırken, HCV antikor pozitifliği tesbit edilmiş olup, HCV infeksiyonu tanısı ile takibe alınmıştır. Özgeçmişinde, 6 yıl önce hemoroid ve inguinal herni operasyonu hikayesi mevcuttu.

Hasta, poliklinikten yapılan kontrollerinden Mayıs 1995 tarihinde, dirseklerde, ayak bileklerinde ve özellikle sağ omuzunda daha belirgin olan, artrit ile uyumlu bulgular ile müracaat etti. Fizik incelemelerinde; vücut ısısı:37.2°C, nabız:92/dk, kan basıncı: 160/90 mmHg olarak bulundu. Laboratuar incelemelerinde; BK:11600/mm³, ESR:76 mm/h, AST:74

IU/L(7-40), ALT:86 IU/L(7-35), ALP:160 IU/L(91-258), GGT:120 IU/L(0-85), CRP 2 mg/dl(<0.5), IgG 1350 mg/dl(700-1500), C3:56 mg/dl(80-170) tespit edildi. Ayrıca serumda HCV IgG antikoru pozitif bulunurken, IgM negatif olarak bulundu. PCR çalışmasında HCV RNA pozitif olarak tesbit edildi. Yapılan iğne biopsisi ile alınan karaciğer dokusunun histopatolojik incelemesinde Knodell sınıflandırmasına göre, grade 2 stage 2 kronik aktif hepatit ile uyumlu bulgular tesbit edildi. Poliartrit etiyojösini aydınlatmak için yapılan diğer tetkiklerden Hb, Htc, diğer biyokimyasal testler, idrar analizi, ASO, RF, Brucella, ANA, anti-ds DNA, IgA, IgM, C4 normal sınırlarda bulundu. HCV IgG antikoru dışındaki diğer hepatit göstergeleri ve HIV antikor negatifdi. Kronik aktif hepatit olarak değerlendirilen hastaya haftada üç kez 6 milyon U/gün interferon tedavisi başlandı. Tedavinin üçüncü ayında poliartrit kliniği ile beraber biyokimyasal testlerde düzelleme saptandı. Anti HCV pozitifliği devam etmesine rağmen HCV RNA, tedavinin yedinci ayında negatif olarak tesbit edildi ve dokuzuncu ayda tedavi kesildi. Halen klinik olarak rahat olan hasta takip edilmektedir.

Tartışma

Hepatit B virus infeksiyonu ile poliartrit ilişkisi iyi bilinmesinin yanında, HAV'da ekstrahepatik bulgular son derece nadir bildirilmektedir (2,3).

HCV infeksiyonu ile beraber gözlenen çeşitli sistemik, romatolojik bulgular veimmünonolojik hastalıklar tanımlanmıştır. Bunlar, artrit veya artralji, miyalji, sicca sendromu, romatoid artrit, poliarteritis nodosa ve lupus benzeri bulgulardır (8-15). HCV'nin neden olduğu artrit ile ilgili az sayıda vaka raporu mevcuttur (8,10-15). Genellikle simetrik, poliartiküler, metakarpofalangial, proksimal interfalangial, dirsek, diz, el ve ayak bileği eklemleri gibi hem küçük, hem de büyük eklemleri tutar. Çoğu vakada artrit, nondestruktif seyretmesine rağmen, son raporlar HCV'yi romatoid artriti ortaya çıkarıcı faktörlerden biri olarak da göstermektedir (11,12). Dhar ve arkadaşları (8) daha önceden lupus hastalığı olduğu bilinen bir hastada, hepatitis C virusuna bağlı infeksiyon kliniği eklendiğinde lupus kliniğinin alevlenme gösterdiğini yayınlamışlardır. Romatoid faktörün prevalansı, HCV ile infekte hastalarda IgG antikorlarının virus ile indüklenmiş yapımı nedeniyle yüksek olabileceği ait yawnlarda mevcuttur (16). Ayrıca romatoid artritli hastalarda yanlış HCV seropozitifliğine ait raporlarda bildirilmiştir (10,17). Baffony ve arkadaşları (17), romatoid artritte bulunan HCV antikorlarının ikinci kuşak ELISA ve immunoblot teknigi ile doğrulanması gerektiğini vurgulamışlardır. Vakalarımızın serolojisinin ikinci kuşak ELISA yöntemiyle çalışılmış olmasının yanında, transaminazların yüksek olması, serumda PCR ile HCV RNA pozitifliği, karaciğerin histopatolojik incelemesinde kronik aktif hepatit ile uyumlu olması nedeniyle yanlış pozitif düşünülmemiştir. HCV infeksiyonuna eşlik eden artropatinin mekanizması bilinmemektedir. Otoimmün mekanizma artro-

patinin patogenezinde primer rolü oynayabilir. Hastalığın başlangıcında, antijen-antikor kompleksleri sinovyal dokularda birkebilir ve inflamatuar cevaba öncülük eden kompleman aktivasyonuna neden olabilir. Bundan dolayı, persistan veya latent virus infeksiyonu gösterilen vakalarda, immünkompleksler lokal olarak sinovyal dokularda şekillenebilir veya sinovyal doku hücre membranları içine giren viral抗jenler hücresel sitotoksitesi yanıtını oluşturabilir.

Sonuç olarak, atipik veya sınıflandırılamayan poliartrit etyolojisinde birçok nedene rastlanmaktadır. Bunların içinde viruslarında rolü gösterilmiştir. Özellikle HBV'ne bağlı olarak gelişen artrit vakalarının yanında, son zamanlarda HCV'ne bağlı artrit vakaları da yayılmıştır. Bu iki vakadaki poliartritin etyolojisine yönelik yapılan tetkiklerde etyolojiyi aydınlatacak bir neden bulunamamış olup, saptanan HCV antikor ve HCV RNA pozitifliği, karaciğer dokusunun histopatolojik incelenmesinde kronik aktif hepatit ile uyumlu olmasının yanında, başlangıç interferon tedavisi ile HCV infeksiyonu yönünden biyokimyasal düzelmeye paralel olarak poliartrit kliniğinde de düzelmeye göstermesi, etyolojide HCV'nin rolü olabileceğini düşündürmektedir.

KAYNAKLAR

1. Ytterberg SR: Viral Arthritis, In "Mc Carty DJ, Koopman WJ (eds) Arthritis and Allied Conditions, 12 th Ed" p.2047-2065, 1993, Lea and Febiger Philadelphia.
2. Okten A: B tipi viral hepatitis (klinik gidiş ve tedavi). "Kılıçturgay K.(ed) Viral Hepatitis '94, 1.Baskı" Kitabında s:107-119, 1994,Viral Hepatitis Savaşı Derneği Yayımları, İstanbul.
3. Battagay M, Gust ID, Feinstone SM: Hepatitis A Virus, In 'Mandell GL, Bennett JE, Dolin R (eds) Mandell, Douglas and Bennett's Principles and Practice of Infectious Diseases, 4 th Ed p.1636-1656, 1995, Churchill Livingstone Inc.
4. Reichel M, Mauro TM: Urticaria and hepatitis C. Lancet 1990;336:822-3.
5. Domingo P, Ris I, Martinez E, Casas F: Eritema nodosum and hepatitis C. Lancet, 1990;336:1377.
6. Disdier P, Harle JR, Weiller PJ: Cryoglobulinemia and hepatitis C infection. Lancet, 1991, 338:1151-2.
7. Munoz-Fernandez S, Barbado FJ, Mola EM, Gijon-Banos J, Zapico ZM, Quevedo E ve ark: Evidence of hepatitis C virus antibodies in the cryoprecipitate of patients with mixed cryoglobulinemia. J Rheumatol. 1994, 21:229-33.
8. Dhar JP, Dhar R, Mutchnick MG: Hepatitis C and autoimmunity. Arthritis Rheum, 1994; 37(supp):233.
9. Mariette X, Zerbib M, Jaccard A, Schenmetzler C, Danon F, Clauvel JP, Hepatitis C virus and Sjögren's syndrome. Arthritis Rheum, 1993, 36 : 280-1.
10. Siegel LB, Cohn L, Nashel D: Rheumatic manifestations of hepatitis C infection. Semin Arthritis Rheum, 1993; 23:149-54.
11. Hirohata S, Inoue T, Ito KX: Development of rheumatoid arthritis after chronic hepatitis caused by hepatitis C virus infection. Intern Med, 1992, 31: 493-5.
12. Sawada T, Hirohata S, Inoue T, Ito K: Development of rheumatoid arthritis after hepatitis C virus infection. Arthritis Rheum, 1991, 34:1620-1.
13. Uneo Y, Kinoshita R, Kishimoto I, Okamoto S: Polyarthritis associated with hepatitis C virus infection. Br J Rheumatol, 1994, 33: 289-91.
14. Simon BL: Rheumatologic manifestations and hepatitis C virus infection. Arthritis Rheum, 1994, 37(supp):233.
15. Perron SJ, Job-Deslandre C, Puechal X, Menkes CJ, Hepatitis C virus related polyarthritis. Arthritis Rheum, 1994, 37 (supp):234.
16. Naidoo SJ, Viral infections including HIV and AIDS. Curr Opin Rheumatol 1994, 6:423-8.
17. Theilman L, Blazek M, Goeser T, Gmelin K, Kommerell B, Fiehn W: False positive anti-HCV tests in rheumatoid arthritis. Lancet, 1990; 335:1346.